

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614203805
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6614203805.7

Rozhodnutie

Okresný súd Lučenec sudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci žalobcu S. X., Y. G. V. XXXXX, zast. JUDr. Petrom Rybárom, advokátom so sídlom v Košiciach, Kuzmányho 29 proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598 v konaní o zaplatenie 337,- Eur s prísl. takto

rozhodol:

žalobu o zaplatenie 337,00 Eur s prísl. z a m i e t a .

Žalovaný m á právo na plnú náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala nároku na zaplatenie 337,-Eur s 8,25% úrokom z omeškania od 07.03.2014 do zaplatenia z dôvodu bezdôvodného obohatenia žalovaného. Žalobu odôvodnila tým, že Zmluvou o úvere č. 6561801 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 14.04.2009 boli žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky zo strany žalovanej vo výške 800,-Eur. Žalobkyňa namietala, že nakoľko v zmluve chýbajú podstatné obligatórne náležitosti úverovej zmluvy, ročná percentuálna miera nákladov, mala žalovaná nárok len na vrátenie istiny pôžičky vo výške 800,-Eur bez úroku a poplatkov. Žalobkyňa uvedením do omylu zo strany žalovaného predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úroku a poplatku, uhradila na jej účet podľa zmluvy 1 137,-Eur, t. j. o 337,-Eur viac, než mala žalovaná nárok, čím došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Napriek výzve žalobkyne žalovaný nevrátil finančné prostriedky. Z uvedeného dôvodu požadovala žalobkyňa úrok z omeškania od 06.03.2014 vo výške 8,25% ročne. Pokiaľ ide o označenie poskytnutia úveru na účel povolania, žalobkyňa uviedla, že bolo bežnou praxou žalovaného pri uzatváraní obchodných úverových zmlúv označiť povinného ako podnikateľský subjekt a ak to nie je možné, ak povinný nemal žiadne podnikateľské oprávnenie, účelovo zaškrtnúť políčko určujúce účel použitia finančných prostriedkov za účelom zamestnania, resp. povolania, aby tak došlo k vylúčeniu aplikácie právnych predpisov určených na ochranu spotrebiteľa a to aj bez absolútnej vedomosti žalobkyne. V tejto súvislosti poukázala žalobkyňa na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica 4CoE/100/2013. Zároveň poukázala na to, že nemala vedomosť, čo zaškrtnutie daného políčka znamená a spôsobuje. Žalobkyňa uviedla, že finančné prostriedky boli použité výlučne na súkromné účely. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Európskeho súdneho dvora vo veci C 76/10 PohotovostĚ, s.r.o. proti Ivete Korčokovskej, podľa ktorého podľa čl. 4 Smernice 93/13, za opomenutie údajov ročnej percentuálnej miery nákladov je spôsobilé prisúdiť tejto doložke nekalú povahu, v zmysle č. 3, 4 smernice 93/13/EHS. Zároveň žalobkyňa poukázala na to, že úver brala len na súkromný účel, pričom uzatvárala zmluvu o úvere s dodávateľom podnikateľom, ktorý v danej oblasti podniká už niekoľko rokov, čo je známe z rozhodovacej praxe súdov a žalobca má v danom zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. Pokiaľ ide o výšku odplaty, táto dosahovala 168,50 % ročne. Žalobkyňa odkázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011, podľa ktorého nemožno akceptovať aj pri nebankovej spoločnosti vyššie úroky ako o 100% vyššie oproti priemeru bánk. Ďalej žalobkyňa argumentovala rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/313/2010-99, pri ktorom uplatňovaný úrok viac ako trojnásobok poskytovaných bankových

úrokoch pri úveroch pre fyzické osoby v rovnakom období je v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o námietku premlčania žalovanej, žalobkyňa uviedla, že sa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia až po prvej porade so svojim právnym zástupcom a následne mu udelila plnú moc dňa 22.02.2014, pričom pre plynutie subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje preukázaná, nie len predpokladaná vedomosť a to je taká, kedy sa žalobkyňa dozvedela také skutočnosti, ktoré jej umožňujú uplatniť právo žalobou na súde, pričom svoju argumentáciu oprela o uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Odo/306/2005. Tento názor potvrdzovali aj uznesenia Najvyššieho súdu 25Cdo 2581/98, 33Odo 377/2002, 33Cdo 3003/99 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 5Cdo /221/2009. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu, v prípade, že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, plynie 10-ročná objektívna lehota, ktorá je podľa žalobkyne daná, nakoľko žalovaný aktívne podniká v oblasti poskytovania úverov, už od svojich začiatkov. Predmetná zmluva bola uzatvorená 14.04.2009, takmer po ôsmich rokoch podnikania žalovanej v oblasti poskytovania úverov a celý čas platila zákonná nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti v prípade absencie RPMN, pričom i dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov je nevyhnutné hodnotiť ako úmyselné konania zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Takéto závery voči žalovanému boli potvrdené rôznymi senátmi Krajského súdu v Prešove 7Co/84/2011, 3Co/178/2013, 3Co/89/2011 a Krajským súdom v Žiline 9Co/648/2013. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného došlo splátkou 28.07.2009, v tom čase žalovaný preukázateľne vedel, keď už v rozsudku 23Sp/19/2009 Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.04.2008 boli vytknuté žalovanému vysoké úroky a zmluva označená za rozpornú s dobrými mravmi. Uvedený rozsudok bol žalovanej doručený v období mája 2008 čím žalovaný preukázateľne vedel, že plnením z takýchto zmlúv sa bezdôvodne obohacuje. Pokiaľ by aj nebol na zmluvu aplikovaný zákon o spotrebiteľských úveroch, podľa § 658 ods. 1 OZ umožňuje dohodnúť úroky pri peňažnej pôžičke, avšak táto nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Pri uzatváraní zmlúv mal žalovaný uzavretých viac ako 250 000 zmlúv tohto typu a z uvedeného nemôže ísť o nedbanlivosť, nakoľko všetky zmluvy žalovanej neobsahujú podstatné náležitosti, resp. obsahujú úroky v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa bola uvedená do omylu pred zložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatkov, tak ako to vyplýva z návrhu na začatie konania podaného žalobcom. Preto je v predmetnej časti zmluva neplatná. Žalobkyňa tým, že zaplatila sumu prevyšujúcu než sumu, ktorú nadobudla od žalovanej, došlo u žalovanej k získaniu prospechu získaného bez právneho dôvodu.

2. Žalovaný v návrhu uviedla, že predmetnú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobkyňa vstúpila do zmluvných vzťahov za účelom poskytnutia peňažných prostriedkov na výkon povolania, pričom toto potvrdila osobitne svojim podpisom. V zmluve o úvere a všeobecných podmienkach poskytnutia úveru prehlásila, že informácie, ktoré pred uzavretím zmluvy uviedla, sú pravdivé, uzavreli ju vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdila svojim podpisom. V ďalšom prípade žalobkyňa sa zaviazala finančné prostriedky vrátiť v troch mesačných splátkach počnúc 24.05.2009, čo v zmysle § 1 ods. 1 písm. f/ zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch vylučuje, že uzatvorili žalovaný so žalobkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Ak teda dodávateľ koná v dobre viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa, odkazujúc na rozhodnutie Európskeho súdneho dvoru C-464/01 vo veci Juan Gruber proti Bay Waag, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľ, netreba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovi dobrú vieru, pretože dobrá vieru je všeobecným princípom zmluvného práva a analogicky podľa žalovaného aj na podpísanie, že poskytované peňažné prostriedky sú na účel výkonu jeho povolania. Nakoľko žalobca nemienil použiť peňažné prostriedky na súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Podľa uvedeného nie je možné posudzovať zmluvu o úvere ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a predmetná zmluva o úvere nemusí obsahovať údaje RPMN. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, nakoľko uplynula premlčacia doba dvojročná, pričom v žalobe absentujú skutočnosti rozhodujúce pre určenie začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby. Podľa žalovaného premlčanie nastalo v subjektívnej lehote 28.07.2012, pričom žaloba o zaplatenie bola podaná 12.03.2014. Vzhľadom na uvedené žiadala žalobu zamietnuť.

3. Okresný súd Lučenec vo svojom rozsudku č. k. 7C/25/2014-123 pôvodne priznal žalobkyňi sumu 337,- Eur s prísl. Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení č.k. 15Co/433/2016-153 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že okresný

súdu správne posúdil zmluvný vzťah medzi žalovaným (veriteľom) a žalobkyňou (dlžníkom) tak, že ide o spotrebiteľský právny vzťah dodávateľa a spotrebiteľa. S poukazom na to, že napriek označeniu dlžníka v zmluve údajom o charaktere fyzickú osobu podnikateľa, teda IČO-m a číslom registrácie v Živnostenskom registri predmetná zmluva má povahu značne jednostrannej adhézne zmluvy a obsah zmluvy zjavne nesvedčí o tom, že by jej predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Jej forma na predtlačenom formulári a Všeobecné zmluvné podmienky potvrdzujú skutočnosť, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t.j. postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi, čo je typické pre spotrebiteľské zmluvy. Krajský súd uviedol, že bola nesprávne posúdená aplikácia normy § 107 OZ upravujúce premlčanie nároku na objektívne obohatenie, keď bolo aplikovaná 10 ročná objektívna premlčacia doba, pretože úmysel žalovaného obohatiť sa na úkor žalobkyne nemožno mať za preukázaný zo samej skutočnosti, že žalovaný podniká v oblasti poskytovania úverov a pôžičiek od roku 2001, t.j. dlhšiu dobu a tak nepochybne majú byť známe zákonné pravidlá poskytovania úverov. Podľa krajského súdu preukázanie úmyslu žalovaného, t.j. vedomého alebo nevedomého porušenia práva konkrétnou osobou uzatvárajúcou v mene žalovaného zmluvu o úvere nemôže byť nejednoznačné, diskutabilné a akokoľvek pochybné, úmysel v konkrétnom prípade musí byť jednoznačne preukázaný. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu došiel k záveru, že z hľadiska premlčania treba aplikovať trojročnú (objektívnu) premlčaciu dobu, ktorá márne uplynula, nakoľko žaloba bola podaná na súd 12.03.2014 a k bezdôvodnému obohateniu začalo dochádzať objektívne bez ohľadu na nevedomosť alebo vedomosť žalobkyne od momentu kedy bolo žalovanému bolo splatené viac než je suma istiny poskytnutých peňažných prostriedkov. V prípade zmluvy o úvere uzavretej dňa 14.04.2009, kedy splatená suma prevyšovala sumu istiny úveru 800,- Eur. Objektívna trojročná premlčacia doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia pri splácaní, aké bolo dohodnuté, teda v troch mesačných splátkach a to 3 krát po 379,- Eur začala plynúť od 28.07.2009 a uplynula 28.07.2012. Vzhľadom na uvedené nie je dôvodné zaoberať sa plynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty.

4. Súd nariadil pojednávanie dňa 23.06.2017, ktorého nezúčastnila žalobkyňa ani jej právny zástupca, ktorí žiadali o ospravedlnenie neúčasti, súhlasili aby sa pojednávalo v ich neprítomnosti. Pojednávanie sa nezúčastnil žalovaný, ktorý ospravedlnil svoju neúčasť, žiadal aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Súd na základe uvedeného prejednal vec v neprítomnosti žalobkyne a žalovaného.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením a prečítaním výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 03.03.2014, zmluvy o úvere zo dňa 14.04.2009, poplatkami a pokutami - prehľad zo dňa 12.08.2014, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru na čl. 28, nečitateľnými všeobecnými obchodnými podmienkami na čl. 28, prehľadom poskytnutých úrokových sadziieb v čitateľnej forme na čl. 32, fotokópiou oznámenia z internetovej stránky spoločnosti žalovanej na čl. 40-41, potvrdením spoločnosti Ekoltech zo dňa 12.03.2009, rozhodnutím sociálnej poisťovne zo dňa 22.03.2007, odpoveďou na lustráciu Sociálnej poisťovne zo dňa 20.05.2015 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalobkyňa uzatvorila so žalovaným Zmluvu o úvere dňa 14.04.2009 (zmluva predložená žalobcom bola nečitateľná, na výzvu súdu žalobca uviedol, že nedisponuje lepšou fotokópiou a je potrebné vyzvať žalovaného na doručenie čitateľnej kópie, žalovaný predložila fotokópiu zmluvy v oveľa horšom stave). Z takto nečitateľných predložených kópií zmluvy súd zistil, že žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňu ako dlžníkovi úver vo výške 800,-Eur, pričom sa žalobkyňa zaviazala veriteľovi (žalovanému) zaplatiť sumu zvýšenú o poplatok vo výške 337,-Eur, celkovo zaplatiť čiastku 1.137,-Eur v troch mesačných splátkach po 379,-Eur počnúc dňom 24.05.2009. V zmluve je zaškrtnuté prehlásenie žalobkyne, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania. Zmluva obsahuje podpis dlžníka a je podpísaná 14.04.2009. Splátky z úverovej zmluvy boli vykonané podľa predloženej evidencie 22.05.2009, 23.06.2009 a 28.07.2009. Žalovaná ako poskytovateľ krátkodobých hotovostných pôžičiek vo februári 2009 uzavrela vyše 250 000 zmlúv o úvere. Priemerná sadzba úverov pre spotrebiteľov sa v apríli 2009 pri spotrebiteľských úveroch do jedného roka pohybovala vo výške 7,0149 do 7,0571% ročne. Žalobkyňa vyzvala žalobcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 337,- Eur emailom zo dňa 03.03.2014.

7. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu podpísaniu úverovej zmluvy t. j. 14.04.2009, ďalej len „OZ“): Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako

aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ: kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9. Podľa § 457 OZ: ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

10. Podľa § 458 ods. 1 OZ: musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

11. Podľa § 456 veta prvá OZ: predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

12. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ: Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

13. Podľa § 3 ods. 1 OZ: Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

14. Podľa § 39 ods. 1 OZ: neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka: zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 písm. f/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom k 14.04.2009) zákon sa nevzťahuje na zmluvy, na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,

17. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za to, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania, vzhľadom na to, že žalobkyňa ju mala zaplatiť v 3 splátkach nepresahujúcich v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov je v zmysle § 1 ods. 2 písm. f/ zákona č. 258/2001 Z. z. vyňatá z úpravy príslušného zákona. Hoci sa jedná o zmluvu o úvere podľa § 497 OBZ, ide zároveň v zmysle § 52 ods. 1 OZ o zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko dodávateľ poskytol ako podnikateľ poskytujúci úvery, pôžičky spotrebiteľke žalobkyni úver a na tejto skutočnosti nič nemení ani na tom, že je zaškrtnutá poznámka, že bol poskytnutý tento úver na účely povolania. Uvedené závery boli aj potvrdené v rámci odôvodnenia v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/73/2015-103 zo dňa 02.03.2015, ktorým súd rozhodol o námietke miestnej nepríslušnosti, tak že potvrdil rozhodnutie okresného súdu ako súdu prvostupňového. Súd preto posudzoval poskytnutú zmluvu z hľadiska ochrany spotrebiteľského práva v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd pri svojom preskúmaní zistil, že uvedenou zmluvou o úvere mal poskytnúť žalovaný žalobkyni úver 800,- Eur, pričom žalobkyňa mala zaplatiť 1.137,- Eur. Takéto navýšenie zodpovedná úroku 168 % ročne. Keďže súd mal z matematického prepočítu navýšenia úveru preukázané, že uvedené navýšenie úveru je v rozpore s dobrými mravmi, 3 ods. 1 OZ, nakoľko ide o takmer vyše 24 násobne navýšenie úrokovej sadzby, za ktorú banky poskytovali spotrebiteľské úvery (t. j.

ako vyplýva z priemerných úrokových mier zo spotrebiteľských úverov za apríl 2009, zdroj www.nbs.sk) a to aj pri posúdení väčšej rizikovosti nebankových subjektov pri poskytovaní úverov. Z uvedeného dôvodu je takéto dojednanie neplatné podľa § 39 OZ, nakoľko ide o ustanovenie ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. V tejto argumentácii súd taktiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26.04.2012 sp. zn. 5 Cdo/26/2011 s ktorým sa súd stotožňuje, podľa ktorého je neprímeraným úrokom a preto odporujúcim dobrým mravom výška úrokov, ktorá presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Z uvedených dôvodov súd považoval podľa § 39 OZ za neplatnú zmluvu o úvere, nakoľko dojednanie o úrokoch odporuje § 3 ods. 1 OZ. Podľa § 457 OZ účastníci konania sú povinní sa vysporiadať podľa zásad pre vysporiadanie bezdôvodného obohatenia.

18. Za bezdôvodné obohatenie nemožno považovať akýkoľvek prospech, ktorý by mohol teoreticky vlastník veci dosiahnuť, ale iba ten prospech, o ktorý sa na jeho úkor obohatený buď zvýšil svoj majetkový stav, alebo o ktorý sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Keďže žalovaný poskytol žalobkyni 800,- Eur, ktoré jej žalobkyňa vrátila, pričom preplatila poskytnutú sumu o 337,- Eur, vzniklo u žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré by bol povinný vydať žalobkyni. Súd v súlade so závermi Krajského súdu v Banskej Bystrici na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že prípadná zmluva o úvere bola uzavretá 14.04.2009, pričom objektívna trojročná premlčacia doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť 29.07.2009, t. j. deň po dni kedy žalobkyňa uhradila v poradí tretiu splátku vo výške 379,- Eur (t. j. 28.07.2009) a u žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, keďže žalobkyňou bolo splatené viac než je suma istiny poskytnutých peňažných prostriedkov. Z uvedených dôvodov márne uplynula objektívna trojročná premlčacia doba v súlade s § 107 ods. 2 OZ dňa 29.07.2009. Na základe vznesenia námietky premlčania súd žalobu zamietol, pretože žaloba bola podaná až dňa 12.03.2014

19. Súd aplikoval všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu podľa § 107 ods. 2 OZ, s poukazom na záväzný názor v odvolacom rozsudku, podľa ktorého treba aplikovať trojročnú premlčaciu lehotu a teda nie desaťročnú premlčaciu lehotu, nakoľko preukázanie úmyslu žalovaného a to vedomého alebo nevedomého porušenia práva konkrétnou osobou uzatvárajúcou v mene žalovaného zmluvu o úvere musí jednoznačné a bezpochybné a úmysel jednoznačne preukázaný, čo v danom prípade nebolo.

20. Podľa 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov konania v súlade so zásadou úspechu stanovenú v súlade s § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.